

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2005, fimmtudaginn 13. janúar, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Gunnar Viðar, Íris Ösp Ingjaldsdóttir, Ólöf Embla Einarsdóttir og Jóhann Tómas Sigurðsson, sem tilnefndur var hinn 30. ágúst 2004 til setu ad hoc í nefndinni í máli því sem hér er til úrskurðar.

Fyrir er tekið **mál nr. 8/2004**:

M

gegn

Fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnt sóknaraðili, annars vegar, og F, fjármálafyrirtækinu hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 25. mars 2004, með kvörtun A, f.h. sóknaraðila, dagsettri 23. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 26. mars 2004, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi B, dagsettu 28. apríl 2004. Bréfið var sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 28. apríl 2004, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi lögmanns sóknaraðila, dagsettu 2. júní 2004. Þær voru sendar lögmanni varnaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 23. júlí 2004, og honum gefinn kostur á að koma að frekari athugasemdum. Þær bárust með bréfi lögmanns varnaraðila, dagsettu 23. ágúst 2004. Með bréfi úrskurðarnefndarinnar, dagsettu 25. október 2004, var óskað eftir frekari upplýsingum og gögnum frá varnaraðila. Þau bárust með bréfi lögmanns varnaraðila, dagsettu 24. nóvember 2004. Var bréfið ásamt fylgigögnum sent lögmanni sóknaraðila með bréfi, dagsettu 14. desember 2004 og honum gefinn kostur á að koma að athugasemdum. Bárust þær með bréfi lögmannsins, dagsettu 10. janúar 2005.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 22. júlí, 26. ágúst, 15. september, 12. og 19. október, 14. desember 2004 og 13. janúar 2005.

II.

Málsatvik.

Hinn 6. ágúst 1999 gerðu aðilar máls þessa með sér samning um ávöxtun og vörslu eigna sóknaraðila. Samkvæmt 1. gr. samningsins skyldi varnaraðili kaupa verðbréf fyrir fé sóknaraðila samkvæmt fjárfestingastefnu sem fylgdi samningnum. Skuldbatt varnaraðili sig til að varðveita verðbréf og önnur verðmæti sóknaraðila á öruggan og tryggan hátt.

Samhliða samningnum veitti sóknaraðili varnaraðila umboð til kaupa og sölu á verðbréfum samkvæmt téðri fjárfestingastefnu, sbr. 3. gr. samningsins. Náði umboðið

einnig til að innleysa og innheimta afborganir, verðbætur og vexti af verðbréfum í vörslu varnaraðila, svo og til að stofna sparifjárreikning í nafni sóknaraðila hjá almennri innlánsstofnun og til að leggja inn og taka út fé. Sérstaklega var tiltekið að umræddur reikningur skyldi eingöngu notaður vegna fjárvörslu.

Samkvæmt 5. gr. samnings aðila skyldi áðurgreind fjárfestingarstefna vera hluti samningsins. Var þar kveðið á um að allar breytingar á fjárfestingarstefnu skyldi staðfesta skriflega með bréfi, símbréfi eða rafpósti. Samkvæmt fjárfestingarstefnunni, sem dagsett er sama dag og samningur aðila, skyldi fé sóknaraðila varið í hans nafni til kaupa á hlutabréfum á innlendum markaði (0-70%), hlutabréfum á erlendum markaði (0-70%) og einingum í sjóðum varnaraðila (0-50%). Voru markmiðin með fjárfestingarstefnunni sögð vera þau að fjárfesta nær eingöngu í hlutabréfum og nýta skammtímasveiflur á innlendum og erlendum hlutabréfamarkaði.

Fyrirgreindan dag afhenti sóknaraðili varnaraðila kr. 9.330.000 til vörslu. Á næstu misserum átti varnaraðili í umsvifamiklum verðbréfaviðskiptum með fé sóknaraðila. Gerði hann t.a.m. á tímabilinu frá 15. nóvember 1999 til og með 18. september 2000 19 framvirka samninga í nafni sóknaraðila. Voru tíu þeirra framlengdir tvisvar sinnum eða oftar, þar af einn fimm sinnum. Síðustu samningunum var lokað 27. september 2001.

Með bréfi þáverandi lögmanns sóknaraðila, dagsettu 28. ágúst 2001 var óskað eftir upplýsingum um heimildir varnaraðila vegna skuldbindinga í framkvirkum samningum, svo og skýringa á viðskiptum sem áttu sér stað eftir aprílbyrjun árið 2000. Varnaraðili svaraði erindinu með bréfi, dagsettu 5. september 2001. Með bréfi varnaraðila, dagsettu 12. september 2001, var sóknaraðila tilkynnt að verðmæti verðbréfa sem lögð hefðu verið til tryggingar nægðu ekki til að uppfylla tryggingarákvæði samninganna og þess krafist að hann legði fram frekari tryggingar.

Með bréfi lögmanns sóknaraðila, dagsettu 25. september 2001, var óskað eftir afritum af öllum framkvirkum samningum sem gerðir hefðu verið og upplýsingar um umboð til samningsgerðar og uppgjör samninga. Varnaraðili sendi lögmanni sóknaraðila bréf, dagsett 9. október 2001. Lögmaðurinn gerði með bréfi, dagsettu 14. nóvember 2001, ýmsar athugasemdir við fjárvörslu varnaraðila og krafðist þess að allir skiptasamningar yrðu bakfærðir, tap vegna skuldbindinga á yfirdráttarreikningi yrði bakfært auk vaxta og þóknun varnaraðila felld niður.

Mál þetta barst úrskurðarnefnd með kvörtun, dagsettri 23. mars 2004.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili greiði honum kr. 9.771.694 ásamt dráttarvöxtum frá 14. desember 2001.

Í fyrsta lagi gerir sóknaraðili kröfu um að varnaraðili bæti honum nettó tap vegna 19 skiptasamninga sem varnaraðili hafi gert fyrir hans hönd án þess að hafa til þess umboð. Sóknaraðili kveður enga heimild til gerðar skiptasamninga hafa falist í upphaflegum fjárvörslusamningi aðila. Þá hafi efni samninganna aldrei verið kynnt sóknaraðila. Ennfremur hafi samningarnir, sem hafi verið afar ruglingslegir og illa úr garði gerðir, margoft verið framlengdir án heimildar og uppgjóri frestað. Í þeim hafi falist gríðarleg áhætta fyrir sóknaraðila en engin fyrir varnaraðila sem aftur á móti hafi haft af þeim stórfelldar tekjur í formi gengishagnaðar, þóknana og vaxta. Þá telur sóknaraðili upplýsingagjöf varnaraðila hafa verið mjög ábótavant. Nemur krafa sóknaraðila að þessu

leyti kr. 10.936.687 sem er mismunur af tapi sóknaraðila við uppgjör nokkurra samninga, kr. 14.923.250, að frátöldum hagnaði við uppgjör annarra, kr. 3.959.563.

Í öðru lagi krefst sóknaraðili þess að varnaraðili greiði honum kr. 6.356.325 vegna taps sem varð af viðskiptum með hlutabréf í átta nánar tilgreindum hlutafélögum sem stofnað hafi verið til af hálfu varnaraðila í nafni sóknaraðila án þess að innstæða hafi verið fyrir hendi á sparifjárreikningi sóknaraðila hjá varnaraðila. Kveður sóknaraðili hvergi hafa verið mælt fyrir um það í fjárvörslusamningi aðila að varnaraðili hefði heimild til að skuldbinda sóknaraðila við lána- eða yfirdráttarskuldbindingar.

Í þriðja lagi krefst sóknaraðili endurgreiðslu þóknana sem varnaraðili hafi skuldfært á reikning hans, samtals kr. 1.877.983. Telur sóknaraðili það eðlilegt í ljósi atvika máls.

Samkvæmt framansögðu krefst sóknaraðili kr. 19.170.995 (kr. 10.936.687 + kr. 6.356.325 + 1.877.983) að frádreginni skuld sóknaraðila við varnaraðila samkvæmt viðskiptayfirliti, kr. 9.399.301 eða samtals kr. 9.771.694.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili gerir þá kröfu að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Í fyrsta lagi telur varnaraðili að honum hafi með rafpósti hinn 16. nóvember 1999 verið gefin fyrirmæli af hálfu sóknaraðila um breytta fjárfestingarstefnu. Hafi varnaraðila þar verið veitt heimild til kaupa og sölu á framvirkum samningum fyrir hönd sóknaraðila og honum gefin fyrirmæli um að festa fé í fleiri slíkum samningum. Hafi sóknaraðili aldrei afturkallað þetta umboð til kaupa á framvirkum samningum heldur þvert á móti hvatt til frekari kaupa. Þá vísar varnaraðili til þess að fyrirsvarsmaður sóknaraðila sé viðskiptafræðingur með víðtæka þekkingu á verðbréfavíðskiptum. Hafi hann m.a. ritað undir viðauka við eignastýringarsafn sitt þar sem hann hafi staðfest að hann gerði sér grein fyrir eðli afleiðuviðskipta og þeirri áhættu sem þeim fylgdi og að hann hafi aflað sér upplýsinga þriðja aðila um þau efni.

Í öðru lagi bendir varnaraðili á að samkvæmt 3. gr. fjárvörslusamnings aðila hafi umboð hans náð til að stofna sparifjárreikning í nafni sóknaraðila hjá almennri innlánsstofnun og til að leggja inn og taka út fé. Telur varnaraðili slíkt umboð nauðsynlegt enda sé bæði hagnaður og tap fært á slíka reikninga, en stofnun þeirra sé forsenda viðskipta með afleiður. Þar sem sóknaraðili hafi ekki boðist til að greiða tap af þeim viðskiptum hafi varnaraðila bæði verið rétt og skylt að færa það á reikning sóknaraðila. Þá telur varnaraðili kröfu um meintan yfirdrátt á sjóðsbók ekki eiga við rök að styðjast. Hvorki hafi verið um það að ræða að verið væri að skuldbinda sóknaraðila umfram eignir né hafi varnaraðili tekið lán í nafni sóknaraðila. Ennfremur telur varnaraðili að draga verði frá hagnað vegna annarra viðskipta sem eins hátti um eigi að gera varnaraðila að bæta tjón sóknaraðila vegna viðskipta sem tap varð á.

Varnaraðili bendir á að sóknaraðili hafi ekki gert athugasemdir við fjárvörslu varnaraðila fyrr en varnaraðili hafi óskað eftir frekari tryggingum vegna taps sem orðið hafði á viðskiptum með framvirka samninga. Hafi sóknaraðili notið hagnaðar af fjárvörslunni og verði að sama skapi að bera ábyrgð af því tapi sem af hlaust. Engu breyti þótt varnaraðili hafi veitt yfirdráttarlán fyrir því tapi sem orðið hafi vegna kaupa á framvirkum samningum. Hafi það eingöngu verið sóknaraðila til hagsbóta. Varnaraðili

vísar og til þess að hann hafi ekki skuldbundið sig til að veita sóknaraðila einhverja lágmarks ávöxtun

Varnaraðili mótmælir upphafstíma dráttarvaxta á kröfu sóknaraðila. Þá bendir varnaraðili á að sóknaraðili hafi sérstaklega með rafpósti 16. nóvember 1999 samþykkt framvirkan samning um kaup á hlutabréfum í D, og sömuleiðis í E, með rafpósti 11. febrúar 2000, en tap af hinum fyrrnefnda hafi numið kr. 2.421.430 en af þeim síðari kr. 783.515. Þá hafi sóknaraðili með rafpósti 1. febrúar 2000 verið upplýstur um framvirka samninga í G, H, I, J, og K. Hafi hagnaður af hinum þremur fyrstnefndu numið kr. 729.738 en tap vegna hinna tveggja kr. 4.382.294. Samkvæmt þessu telur varnaraðili ítrustu kröfu sóknaraðila geta verið kr. 2.184.455.

V.

Niðurstaða.

Eins og fyrr var rakið gerðu aðilar máls þessa með sér samning um ávöxtun og vörslu eigna sóknaraðila hinn 6. ágúst 1999. Samkvæmt 1. gr. samningsins skyldi varnaraðili kaupa verðbréf fyrir fé sóknaraðila samkvæmt fjárfestingarstefnu sem fylgdi samningnum. Samhliða samningnum veitti sóknaraðili varnaraðila umboð til kaupa og sölu á verðbréfum samkvæmt téðri fjárfestingarstefnu, sbr. 3. gr. samningsins. Samkvæmt fjárfestingarstefnunni, sem dagsett er sama dag og samningur aðila, skyldi fé sóknaraðila varið í hans nafni til kaupa á hlutabréfum á innlendum markaði (0-70%), hlutabréfum á erlendum markaði (0-70%) og einingum í sjóðum varnaraðila (0-50%). Voru markmiðin með fjárfestingarstefnunni eins og áður greinir sögð vera þau að fjárfesta nær eingöngu í hlutabréfum og nýta skammtímasveiflur á innlendum og erlendum hlutabréfamarkaði.

Afleiður voru á þessum tíma ein tegund verðbréfa. Um er að ræða samning þar sem virði hans ræðst af verði einhvers annars, t.d. hlutabréfs, skuldabréfs eða gjaldmiðils. Skipta má afleiðum í fjóra meginflokka, framvirka samninga (e. forwards), staðlaða framvirka samninga (e. futures), valrétti (e. options) og skiptasamninga (e. swaps). Framvirkur samningur er samningur milli tveggja aðila um að kaupa eða selja eign á ákveðnum tíma í framtíðinni á verði sem ákveðið er við gerð samningsins. Kaupir annar aðilinn þá undirliggjandi eign en hinn selur. Staðlaður framvirkur samningur er sama efnis nema hvað hann er skráður í kauphöll og er markaðsverð hans þá fundið á hverjum degi. Valréttur felur í sér rétt kaupanda til að selja eða kaupa tiltekið magn af undirliggjandi eign á tilteknu verði á tilteknum tíma. Skiptasamningur er samningur milli tveggja aðila um að skiptast á ákveðnu greiðsluflæði í framtíðinni. Greinast skiptasamningar í vaxtaskiptasamninga og gjaldmiðlaskiptasamninga. Samningar þeir sem hér eru til umfjöllunar eru framvirkir samningar í ofangreindum skilningi.

Samkvæmt fyrrgreindri fjárfestingarstefnu sem var hluti fjárvörslusamnings aðila skyldi fé annars vegar varið til kaupa á innlendum og erlendum hlutabréfum og hins vegar í einingum í sjóði varnaraðila og hafði varnaraðili umboð til kaupa á þess háttar verðbréfum. Samkvæmt framansögðu náði umboð varnaraðila ekki til kaupa á afleiðum og breytir þar engu þó innlend og erlend hlutabréf hafi verið undirliggjandi eign þeirra.

Kemur þá næst til skoðunar hvort sóknaraðili hafi síðar veitt varnaraðila almennt umboð til kaupa og sölu á afleiðum. Hefur varnaraðili haldið því fram að með rafpósti 16. nóvember 1999 hafi sóknaraðili veitt honum umboð til kaupa og sölu á framvirkum samningum.

Í fyrrgreindum rafpósti greinir m.a.:

„...2) D, framvirkt fínt mál

3) Gera FLEIRI framvirka samninga í erlendum félögum

4) Kaupa framvirkt í L, fyrir 1 m.kr.

...

7) Upplýsingar um framvirka samninga [sóknaraðila] eru ekki á netinu.

Senda upplýsingar um nafnverð bréfa, kostnað við kaup, kaupgengi, gengi dollara..."

Samkvæmt gögnum málsins var samningur um kaup á bréfum í D, upphaflega gerður 15. nóvember 1999 og samningur um bréf í L hf. 18. nóvember 1999. Ekki verður ráðið að aðrir framvirkir samningar hafi verið gerðir milli aðila fyrir þennan tíma. Framangreindur rafpóstur verður ekki talinn fela í sér almennt umboð til handa sóknaraðila til kaupa og sölu á afleiðum eða gerðar framvirkra samninga sérstaklega án sérstaks samþykkis sóknaraðila. Hafði varnaraðili, sem hefur atvinnu af því að veita öðrum verðbréfabjónustu, öll tækifæri á að tryggja sér með sannanlegum hætti almennt umboð þessa efnis. Verður varnaraðili eins á stendur að bera allan halla af því að slíkt umboð liggur ekki fyrir með skýrum hætti.

Eins og fyrr greinir liggur fyrir að á tímabilinu frá 15. nóvember 1999 til 18. september 2000 voru gerðir 19 framvirkir samningar milli aðila þar sem sóknaraðili keypti framvirkt af varnaraðila hlutabréf í jafn mörgum félögum, fjórum innlendum og 15 erlendum. Nam nettótap sóknaraðila af viðskiptunum kr. 10.936.687 og hefur þeirri fjárhæð ekki verið mótmælt sérstaklega af varnaraðila.

Verður þá næst litið til þess hvort sóknaraðili hafi í einhverjum tilvikum samþykkt fyrir sitt leyti einstök viðskipti annað hvort áður en þau áttu sér stað eða eftir á.

Af fyrrgreindum rafpósti, dagsettum 16. nóvember 1999, verður ekki annað ráðið en að sóknaraðila hafi verið kunnugt um gerð framvirkis samnings um kaup á bréfum í D,, dagsetts 15. nóvember 1999, og hafi veitt samþykki sitt fyrir honum. Er þess þá og að geta að með rafpósti 20. desember 1999 óskar sóknaraðili eftir upplýsingum um framvirka samninga „sem hafa verið gerðir í m.a. D,." Í rafpósti sóknaraðila til varnaraðila, dagsettum 11. febrúar 2000, kemur og fram að sóknaraðila hafi verið kunnugt um að „keypt [hafi verið] framvirkt í D,." Verður sóknaraðili því að bera það tap sem endanlega varð af umræddum samningi, kr. 2.421.430.

Með rafpósti sóknaraðila til varnaraðila hinn 9. febrúar 2000 innir sóknaraðili varnaraðila eftir því hvort sniðugt sé að gera framvirkan samning um kaup á hlutabréfum í E. Varnaraðili svarar síðar sama dag og telur slíkan samning vera gott mál. Í rafpósti sóknaraðila til varnaraðila hinn 11. febrúar 2000 segir m.a.:

„...5. Tilbúnir í framvirkan í E,. Ákvörðun XX..."

Ekki er um það deilt að XX stendur fyrir þann starfsmann varnaraðila sem hafði með mál sóknaraðila að gera. Þykir eftir atvikum ekki varhugavert að leggja þann skilning í umrædd orð rafpóstsins að í honum felist samþykki sóknaraðila fyrir gerð framvirkis samnings um kaup á hlutabréfum í E þegar og ef nefndur starfsmaður varnaraðila teldi ástæðu til. Framvirkur samningur þessa efnis var gerður 4. apríl 2000. Verður sóknaraðili því sömuleiðis að bera tap sitt af samningi þessum, kr. 783.515.

Í rafpósti, dagsettum 6. mars 2000, sem virðist hafa verið sendur af einum félagsmanni sóknaraðila til annars, er spurt um hvaða framvirka samning varnaraðili hafi innleyst þann 1. sama mánaðar. Kveðst sendandi vona að það hafi ekki verið I, þar sem

„þeir [séu] enn á blússandi siglingu.“ Þá hafi K, verið með svipaða hækkun og I, frá 28. september til 1. mars. Kveðst sendandi þess vegna vera að velta fyrir sér hvorn samninginn varnaraðili hafi innleyst. Síðan bætir sendandi við: „...*(eða var það jafnvel J,?)*.“ Sóknaraðili framsendi fyrrgreindan rafpóst til varnaraðila hinn 8. mars 2000 með þeirri athugasemd að félagarnir væru vel vakandi. Sama dag upplýsti varnaraðili í rafpósti að hann hefði lokað samningi um I, en jafnframt að hann hefði ekki lokað samningi varðandi K. Áður hafði varnaraðili sent sóknaraðila rafpóst hinn 1. febrúar 2000 þar sem sóknaraðili var upplýstur um framvirka samninga í N, hf., J, G, H, I, og K,

Í rafpósti sóknaraðila til varnaraðila hinn 4. október 2000 er varnaraðili inntur eftir hvaða framvirku samninga hann hafi gert, hvert kaupverð hafi verið og hver staða bréfanna sé. Varnaraðili svaraði sóknaraðila með ítarlegum rafpósti sama dag. Þar segir m.a.:

„Framvirkir samningar:

Hér höfum við átt erfitt uppdráttar. Ég ætla mér að hafa það að forgangsverkefni að loka framvirkum samningum, afgíra safnið - en gera það þannig að þegar ég loka í hagnaði þá loka ég öðrum í tapi og netta það þannig út....

Í dag er töluvert tap af framvirkum samningum en ég hef tekið í D, eins og við vitum, auk K, J, P, R, S, E, T, og U.

Af þessum samningum hef ég einungis áhyggjur af því að þurfa [að] loka K, R, og T, í tapi. Önnur fyrirtæki á ég von á (ef spá mín með hækkandi markaði gengur eftir) að hækki einna mest þegar markaðir taka við sér.

Samtals er tap á þessum samningum núna í kringum 8 milljónir. Eins og ég sagði að ofan, þá kem ég til með að nota þá aðferð að loka einum samningi í tapi um leið og álíka samningur er í hagnaði.“

Sóknaraðili svaraði með rafpósti 10. október 2000 til varnaraðila. Þar segir m.a.:

„Okkur lýst [sic] vel á strategíuna að afgíra framvirku í núllið.“

Af rafpóstssamskiptum aðila í byrjun mars 2000 verður ekki annað ráðið en að sóknaraðila hafi verið fullkunnugt um gerð framvirkra samninga um hlutabréf í I, K, og J. Um þau viðskipti hafði sóknaraðili og verið allvel upplýstur hinn 1. febrúar 2000 með rafpósti varnaraðila. Verður heldur ekki séð að sóknaraðili hafi hreyft andmælum þar við eða gert sérstakar athugasemdir. Þykir því ekki varhugavert að leggja til grundvallar að sóknaraðili hafi fyrir sitt leyti samþykkt téð viðskipti. Hagnaður varð af viðskiptum með bréf I, en kr. 660.816 tap af viðskiptum með K, og af viðskiptum með bréf J, hf., kr. 863.743. Verður sóknaraðili samkvæmt þessu að bera það tap sjálfur. Hagnaður varð af viðskiptum með bréf annarra félaga sem minnst er á í rafpósti varnaraðila 1. febrúar 2000 en talið verður að sóknaraðili hafi fyrir sitt leyti samþykkt þau viðskipti.

Að öðru leyti en að framan greinir verður ekki talið að varnaraðili hafi sýnt nægilega fram á samþykki sóknaraðila eða umboð sér til handa til gerðar framvirkra samninga með bréf annarra félaga. Verður ekki hjá því komist að meta allan vafa í þessum efnum og óskýrleika varnaraðila í óhag eins og fyrr greinir, enda stóð það honum mun nær að tryggja sér skýrt umboð eða samþykki til ofangreindra viðskipta eins og fyrr er rakið. Ber varnaraðila því að bæta sóknaraðila það tjón sem varð af viðskiptum vegna framvirkra samninga með hlutabréf V, kr. 97.837, T, kr. 2.812.887, S, kr. 1.822.379, R, kr. 84.711 og P, kr. 2.491.197, eða samtals kr. 7.309.011, að frádregnum hagnaði sem sóknaraðili verður talinn hafa fengið af öðrum framvirkum samningum sem gerðir voru

án samþykkis hans. Nemur hann kr. 215.229 af samningi um bréf í Þ, kr. 409.023 af samningi um bréf í Æ, kr. 698.545 af samningi um bréf í Ö, og kr. 810.320 af samningi um bréf í U, eða samtals kr. 2.133.117. Verður varnaraðila því gert að greiða sóknaraðila kr. 5.175.894. Rétt þykir að fjárhæðin beri almenna vexti samkvæmt 4. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 frá lokun síðustu samninga 27. september 2001 til 25. apríl 2004, en þá var liðinn mánuður frá því að sóknaraðili lagði fram endanlega kröfugerð sína. Skal fjárhæðin bera dráttarvexti samkvæmt 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38, 2001 frá þeim tíma til greiðsludags. Með vísan til framangreindrar niðurstöðu verður varnaraðila gert að endurgreiða sóknaraðila hvers konar þóknanir og kostnað vegna gerðar framvirkra samninga með hlutabréf í níu síðastgreindum hlutafélögum og eftir atvikum framlengingu þeirra. Ekki er fallist á kröfu sóknaraðila um frekari endurgreiðslu þóknana.

Þá gerir sóknaraðili þá kröfu að varnaraðili greiði honum kr. 6.356.325 vegna taps sem varð af viðskiptum með hlutabréf í átta nánar tilgreindum hlutafélögum sem stofnað hafi verið til af hálfu varnaraðila í nafni sóknaraðila án þess að innstæða hafi verið fyrir hendi á sparifjárreikningi sóknaraðila hjá varnaraðila. Fyrir liggur að varnaraðili stofnaði í nafni sóknaraðila sparifjárreikning nr. XXX hjá AA, að því er virðist í ágúst 1999. Reikningurinn var eyðilagður 6. júlí 2000 og innstæða hans þá greidd út. Af þeim átta tilvikum sem sóknaraðili kvartar yfir áttu fimm þeirra sér stað áður en reikningurinn var eyðilagður. Leiðir það þá þegar til þess að kröfur sóknaraðila vegna viðskipta með bréf í U, BB, og CC, sem áttu sér stað á tímabilinu frá 12.-14. desember 2000, og sóknaraðili kveður af hafa hlotist tap samtals að fjárhæð kr. 3.687.648, koma ekki til frekari álita.

Fjárvörslusamningur aðila verður ekki skilinn svo að varnaraðili hafi fyrir hönd sóknaraðila haft til þess heimild að stofna til skuldar á sparifjárreikningi hans. Af framlögðum reikningsyfirlitum sparifjárreikningsins verður og ráðið að aldrei var stofnað til skuldar á reikningnum. Verður því enn fremur að hafna kröfum sóknaraðila vegna þeirra fimm tilvika sem kvartað er yfir og áttu sér stað meðan reikningurinn var opinn. Í fjárvörslusamningi aðila er ekki að finna skilyrði fyrir verðbréfaviðskiptum um stöðu sóknaraðila á sjóðsreikningum í viðskiptamannabókhaldbók varnaraðila. Eftir atvikum og eins og kröfugerð sóknaraðila er háttað eru því ekki efni til að fjalla frekar um þau atriði.

Samkvæmt framansögðu er það niðurstaða máls þessa að við uppgjör aðila greiði varnaraðili sóknaraðila kr. 5.175.894 ásamt almennum vöxtum samkvæmt 4. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 frá 27. september 2001 til 25. apríl 2004 en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags. Þá skal varnaraðili endurgreiða sóknaraðila hvers konar þóknanir og kostnað vegna framvirkra samninga um hlutabréf í V, (XXX), T, (XXX), S, (XXX), R, (XXX), P, (XXX), Þ, (XXX), Æ, (XXX), Ö, (XXX) og U, (XXX)

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Varnaraðili, F, fjármálafyrirtækið greiði sóknaraðila, M, kr. 5.175.894 ásamt almennum vöxtum samkvæmt 4. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 frá 27. september 2001 til 25. apríl 2004 en með dráttarvöxtum samkvæmt 1. mgr. 6. gr. sömu laga frá þeim degi til greiðsludags.

Varnaraðili endurgreiði sóknaraðila hvers konar þóknanir og kostnað vegna framvirkra samninga um hlutabréf í V, (XXX), T, (XXX), S, (XXX), R, (XXX), P, (XXX), Þ, (XXX), Æ, (XXX), Ö, (XXX) og U, (XXX)

Reykjavík, 13. janúar 2005.

Guðjón Ólafur Jónsson

Gunnar Viðar

Íris Ösp Ingjaltdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson

Ólöf Embla Einarsdóttir